

- предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма;
- предпазливост - оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;
- съпоставимост между приходите и разходите - разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;
- запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период - постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди;
- независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс - всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период.

Всяка съществена статия се представя във финансовия отчет отделно. Несъществените суми се обединяват със суми от подобен характер. Активите и пасивите не се компенсират, освен в следните случаи:

- а) когато се разрешава от друг счетоводен стандарт;
- б) когато печалбата и загубата или свързаните разходи се получават от едно и също събитие и не са съществени.

Сравнителната информация по отношение на предходния отчетен период е оповестена за всички представени статии в текущия период.

Предприятието е самостоятелно и няма подразделения.

Годишният финансов отчет е изготвен на 24.02.2010 г. Периодът, който обхваща е една година – от 01.01.2009г. до 31.12.2009г. ГФО се съставя веднъж в годината.

При първоначално оценяване на активите и пасивите е прилагана историческа цена, освен в случаите, когато със счетоводен стандарт се зисква друго. Последващо оценяване на активите и на пасивите не е извършвано през 2009г.

При потребление на стоково материалните запаси е избран препоръчителния подход, съгласно СС 2 – “средно претеглена стойност”. Отчетната стойност на стоково материалните запаси не е по-висока от нетната реализуема стойност. Няма намаление на отчетната стойност на стоково материалните запаси под нетната реализуема стойност, отчетена като текущ разход. Няма стоково материални запаси, които са дадени в залог за обезпечаване на пасиви.

Прилага се линеен метод на амортизиране на дълготрайните активи. Начисляването на амортизации започва от месеца следващ месеца на въвеждане на активите в употреба и се преустановява от месеца, в който активите са извадени от употреба. Начислените амортизации се отчитат като разход и като коректив за